

**Sygn. akt II K 1646/13**

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

**Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska**

**Protokolant Grzegorz Kosowski**

po rozpoznaniu w dniu 02.01.2014r.

s p r a w y **J. O.**

syna J. i R. zd. B.

urodzonego dnia (...) w J.

**oskarżonego o to, że:**

w dniu 22 września 2013r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,61 mg/dm<sup>3</sup> alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym motorower m-ki (...) nr rej. (...) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt II K 1518/09 z dnia 21.12.2009r. za czyn z art. 244 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz wbrew orzeczonego tym wyrokiem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat od dnia 29.12.2009r. do dnia 29.12.2009r.

**tj. o czyn z art. 178a § 4 kk**

I. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym że wskazuje sygnaturę akt zapadłego wyroku VII K 1518/09, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 § 2 i § 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **J. O.** warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. O.** karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego **J. O.** pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

V. na mocy art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. O.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Penitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwustu) złotych;

VI. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. O.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

VII. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **J. O.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

**Sygn. akt. II K 1646/13**

## UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2013 r. oskarżony J. O. w miejscu zamieszkania przy ul. (...) w J. w godzinach wieczornych spożywał alkohol. Będąc pod wpływem alkoholu zdecydował, że pojedzie do sklepu swym motorowerem. Podczas jazdy, około godziny 22.20 został zatrzymany na ulicy (...) w J. przez patrol Policji. Kierując motorowerem oskarżony był w stanie nietrzeźwości.

Dowód : - wyjaśnienia oskarżonego J. O. k. 8v.-9, k. 10v.-11,

- zeznania świadka D. C. k. 30v.,

- protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania

alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2,

- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony J. O. kierował motorowerem w stanie nietrzeźwości będąc uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21 grudnia 2009 r. sygn. akt VII K 1518/O9 i wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego na okres 4 lat.

Dowód : - dane o karalności oskarżonego J. O. k. 13,

- odpis wyroku k. 15

Oskarżony J. O. ma 37 lat, pracuje jako konserwator i z tego tytułu uzyskuje dochody na poziomie około 600 zł. miesięcznie. Na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 8.

Oskarżony J. O. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 8v.-9, k. 10v.-11). Wyjaśnił, że w dniu 22 września 2013 r. około godziny 22.20 jechał motorowerem do sklepu z miejsca zamieszkania. Wcześniej wypił trzy piwa. Na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli przez partol Policji. Zbadano jego trzeźwość. W pierwszym badaniu wynik wskazywał 0,61 mg/dm<sup>3</sup> alkoholu w wydychanym powietrzu, w drugiej próbie 0,62 mg/dm<sup>3</sup> alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnił, że był wcześniej karany za jazdę w stanie nietrzeźwości samochodem, było to w 2009 r. Wówczas orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

### **Sąd zważył, co następuje:**

W ocenie Sądu wyjaśniania oskarżonego J. O. zasługują na uznanie ich za wiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2) oraz w notatce urzędowej (k. 1), jak i zeznaniach świadka, funkcjonariusza Policji D. C.. W ocenie Sądu powyższe dowody, biorąc pod uwagę ich treść, należało uznać za prawdziwe. W/w dowody przeprowadzone w toku procesu wzajemnie się uzupełniają, zaś pomiędzy nimi nie zachodzi jakakolwiek rozbieżność, czy sprzeczność, która dawałaby podstawę do poddania w wątpliwość ich prawdziwość.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony J. O. w dniu 22 września 2013 r. swym zachowaniem wypełnił znamiona występku z art.178a § 4 kk. Kierując motorowerem po drodze publicznej znajdował się w stanie nietrzeźwości wprowadzając się w taki stan z pełną świadomością. Oskarżony kierując motorowerem w stanie nietrzeźwości niewątpliwie był wcześniej karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 21 grudnia

2009 r. sygn. akt VII K 1518/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i kierował motorowerem wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonym na okres 4 lat, co decyduje o przyjęciu kwalifikacji prawnej z art. 178a § 4 kk. Sąd uznał przy tym, iż brak jest podstaw do przyjęcia kwalifikacji kumulatywnej z art. 244 kk. Przepis art. 178a § 4 kk w pełni i kompleksowo opisuje zachowanie oskarżonego i oddaje zawartość kryminalną czynu. Stanowi on m.in. o konieczności zakwalifikowania czynu z art. 178a § 4 kk w sytuacji, gdy sprawca kieruje pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i w będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Art. 244 kk może być natomiast stosowany w każdym przypadku, gdy sprawca kieruje jakimkolwiek pojazdem, nie tylko mechanicznym, wbrew sądowemu zakazowi. Zakaz sądowy może być przy tym orzeczony w związku z ukaraniem za wykroczenie, nie zaś jak w przypadku art. 178a § 4 kk za przestępstwo. Stanowisko takie wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19.01.2012r. sygn. akt I KZP 22/11 (opubl. OSNKW 2012/1/6), które Sąd w pełni akceptuje.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, zdaniem Sądu, nie jest znaczny, jest przeciętny. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,61 mg/dm<sup>3</sup> alkoholu w wydychanym powietrzu podczas, gdy dopuszczalny przez Ustawę Kodeks karny próg spożycia alkoholu wynosi 0,25 mg/dm<sup>3</sup> alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem przewyższając dopuszczalne przez Kodeks karny stężenie alkoholu przy kierowaniu pojazdem jednak nie na tyle, by w sposób istotny i zdecydowany ograniczało to oskarżonemu percepcję, obserwowanie drogi. Z relacji funkcjonariusza Policji D. C. nie wynika, by podejrzenie kierowania motorowerem w stanie nietrzeźwości było powodem zatrzymania kierującego do kontroli drogowej. Była to kontrola rutynowa. Wskazać także należy, że oskarżony poruszał się po drodze publicznej w godzinach nocnych, po godzinie 22.00, a wówczas ruch na drodze jest znikomy, jak zeznał świadek D. C.. Oskarżony tym samym stwarzał swym zachowaniem jedynie potencjalne niebezpieczeństwo; jechał wówczas sam. Niewątpliwie na stopień społecznej szkodliwości ma wpływ także i to, że oskarżony mimo stanu nietrzeźwości poruszał się pojazdem jednośladowym, motorowerem, co zdecydowanie zmniejsza ryzyko potencjalnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego i stanowi zagrożenie przede wszystkim dla samego siebie. Zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązywał od dnia 29 grudnia 2009 r. do dnia 29 grudnia 2013 r. Oskarżony czynu tego dopuścił się w dniu 22 września 2013r., a więc w końcowym okresie obowiązywania zakazu.

Wina umyślna oskarżonego, działanie w zamiarze bezpośrednim, nie budzi wątpliwości. Stopień winy oskarżonego jest dosyć znaczny, jednak nie jest nadmierny. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż miał świadomość, że przed kierowaniem motorowerem pił alkohol, a zatem wiedział, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony miał też świadomość uprzedniej karalności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i kierowaniu motorowerem wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonym na okres 4 lat. Oskarżony nie planował kierowania motorowerem, gdy spożywał alkohol, a decyzję o kierowaniu motorowerem podjął bez przemyślenia.

Kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary, mając na uwadze okoliczności decydujące o uznaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopnia winy oskarżonego, mając też na względzie okoliczności wskazane powyżej, a także dotychczasowy sposób życia oskarżonego Sąd uznał, iż adekwatną do czynu popełnionego przez oskarżonego jest kara orzeczona w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony był już dwukrotnie karany sądownie za występki art. 178a § 1 kk., przy czym oba wyroki zapadły 2009 r., a czyny były popełnione w dniach: 04 marca 2009 r. i 09 września 2009 r. W ocenie Sądu dotychczasowy sposób życia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień winy, daje podstawy do tego by stwierdzić istnienie po stronie oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zdarzenie to miało charakter incydentalny, oskarżony nigdy wcześniej nie był pozbawiony wolności, nie ma problemów z przestrzeganiem prawa, decyzję o kierowaniu motorowerem podjął bez przemyślenia. Okres próby zakreślony wyrokiem z dnia 21 grudnia 2009 r. przebiegł poprawnie. Oskarżony popełnił to przestępstwo po upływie ponad 4 lat od popełniania ostatniego czynu karalnego. W tym okresie przestrzegał porządku prawnego, wykonał orzeczoną wyrokiem z dnia 28 maja 2009 r. karę grzywny, uiszczył także orzeczone wyrokiem z dnia 21 grudnia 2009 r. świadczenie pieniężne. Oskarżony posiada pozytywną opinię w środowisku, ma stabilną sytuację rodzinną,

pracuje zarobkowo na podstawie umowy o pracę, podejmuje także dorywcze zatrudnienie, a uzyskane dochody przeznacza na utrzymanie rodziny. Oskarżony nie pozostaje w zainteresowaniu Policji (wywiad środowiskowy z dnia 08.02.2011 r. i z dnia 17.02.2012 r. – k. 25, k. 27-28). Zdaniem Sądu są to szczególne okoliczności, które dają podstawę do orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, co jest wymagane treścią art. 69 § 4 kk. Oskarżony, zdaniem Sądu, nie jest osobą zdemoralizowaną, której proces resocjalizacji może przebiegać wyłącznie w warunkach izolacji więziennej. Ustawodawca dopuszcza natomiast warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nawet do sprawców wysoce zdemoralizowanych, multirecydywistów, nie zaś tylko wobec osób uprzednio karanych.

Zdaniem Sądu, w tych okolicznościach, kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na długi, bo 5 – letni okres próby jest w stanie spełnić cele kary zwłaszcza, iż obok tej kary Sąd orzekł karę 100 stawek dziennych grzywny miarkując jej wymiar w oparciu o okoliczności rzutujące na ustalenie stopnia społecznej szkodliwości, stopnia winy, a także w oparciu o postawę oskarżonego i dotychczasowy styl życia. Sąd ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na poziomie 10 zł. miał na uwadze sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, stosownie do treści art. 33 § 1 kk. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, który będzie motywował oskarżonego do przestrzenia porządku prawnego, a współpraca z kuratorem utrwali prawidłową postawę społeczną.

Popelnienie czynu z art. 178a § 4 kk wiąże się, zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk, z czasową eliminacją oskarżonego z uczestniczenia w ruchu drogowym w charakterze kierowcy. Mając na względzie stosowanie przepisu art. 42 § 2 kk w sytuacjach, gdy sprawca popełnia przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości Sąd uznał, iż w sytuacji, gdy oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości poruszał się pojazdem mechanicznym, koniecznym jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym kontekście Sąd uznał, iż spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 5 lat. Określony w taki sposób środek karny z ustaleniem w/w zakazu na okres 5 lat, będzie z pewnością dolegliwy dla oskarżonego, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy oskarżonego; nadto odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zdaniem Sądu stan nietrzeźwości kierującego oraz styl życia oskarżonego, popelnienie już wcześniej przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, to wszystko wskazuje na konieczność wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcę na okres 5 lat. Orzeczenie obowiązywania tego zakazu na dłuższy okres, zdaniem Sądu, raziłby swoją surowością zważywszy na dotychczasowy styl życia oskarżonego i to, że kierował on pojazd jednośladowy.

Mając na uwadze treść art. 49 § 2 kk Sąd orzekł względem oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, Funduszu zajmującego się m.in pomocą osobom, które ucierpiały w wypadkach drogowych, świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł.

Z uwagi na to, że oskarżony uzyskuje niskie dochody, ma na utrzymaniu dwoje dzieci oraz mając na uwadze orzeczenie kary grzywny i środka karnego stanowiących dolegliwości finansowe, Sąd uznał, że oskarżony nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych, stąd też zwolnił oskarżonego od poniesienia tych kosztów przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.